

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αλέξης Τσίπρας

ΕΝΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑΤΟΣ, για τα χρόνια που το καράβι της χώρας υποχρεώθηκε να πλεύσει σε άγνωστα, φουρτουνιασμένα και επικίνδυνα νερά, με πλήρωμα τον ΣΥΡΙΖΑ και τους συμμάχους του, είναι το βιβλίο του Γιάννη Μπαλάφα.

Και είναι άξια επαίνου η δύσκολη προσπάθεια του συγγραφέα να καταγράψει με κάθε λεπτομέρεια όλα τα γεγονότα της ταραγμένης δωδεκαετίας, από το 2012 μέχρι το 2024, χωρίς να υποχωρεί σε κάποιου είδους νοσταλγία, με ψυχραιμία και διάθεση αναζήτησης της αλήθειας. Όχι βέβαια ως παρατηρητής, αλλά ως μέλος του πληρώματος που ανέλαβε με εντολή του ελληνικού λαού το σισύφειο έργο να βγάλει τη χώρα από την περιδίνηση στην οποία άλλοι την οδήγησαν.

Η άνοδος, η πτώση, το αύριο είναι ο εύστοχος τίτλος του βιβλίου. Και περιγράφει με ενάργεια πώς ο ΣΥΡΙΖΑ από μικρό κόμμα διαμαρτυρίας «μεγάλωσε» ως το σημείο να επωμιστεί με την ψήφο των Ελλήνων μια τεράστια ιστορική ευθύνη: να σώσει την κοινωνία και τη χώρα από το βάραθρο της χρεοκοπίας και τον ασφυκτικό κλοιό των δανειστών, όπου την έριξαν οι πολιτικές δυνάμεις του τότε δικομματισμού, η διαπλοκή, η διαφθορά και η έκπτωση του κράτους σε λάφυρο κομματικό αλλά και σε εργαλείο μεγάλων συμφερόντων.

Σε μια εποχή που διαστρέφονται συστηματικά αξίες, αλήθειες, ιστορικά γεγονότα και τείνει να επικρατήσει για άλλη μια φορά στην πατρίδα μας το ψέμα ως αυταπόδεικτη αλήθεια, ιδιαίτερα όσον αφορά στο συγκλονιστικό 2015, τέτοιου είδους απόπειρες κόντρα στο ρεύμα είναι πολύτιμες. Γιατί επιχειρούν να απαντήσουν με τον δικό τους νηφάλιο και πειστικό τρόπο και με την αλήθεια των γεγονότων στην επιχείρηση διαστρέβλωσης της ιστορίας. Επιχείρηση που δεν έχει να κάνει μόνο με το παρελθόν – δεν είναι καθηγητές της αδέκαστης ιστορίας οι δράστες. Έχει να κάνει κυρίως με το σήμερα και το αύριο της πατρίδας, τον αποκλεισμό της Αριστεράς και των δυνάμεων της προόδου από τη διεκδίκηση της κυβερνητικής εξουσίας, για να παραμείνουν ως έχουν τα ιερά και τα όσια των ιδιοκτητών της χώρας. Έχει να κάνει με την εξασφάλιση, με άλλα λόγια, του μονοπωλίου της εξουσίας από τις πολιτικές δυνάμεις που έχουν ταχθεί να υπηρετούν τα μεγάλα και συχνά άνομα συμφέροντα και να κατευθύνουν την Ελλάδα με τον αυτόματο πιλότο του γνωστού μοντέλου: τα πολλά έως όλα στους λίγους και τα λίγα έως τίποτε στους πολλούς.

Να την κατευθύνουν όμως πού; Αυτό το ερώτημα απασχολεί όλο και πιο έντονα, όλο και πιο πολλούς. Γιατί γίνονται πλέον κάθε μέρα όλο και πιο ορατά τα βράχια προς τα οποία η πατρίδα οδηγείται από το σημερινό καθεστώς. Βράχια οικονομικά, κοινωνικά, εθνικά, αξιακά. Κι αυτό στις σημερινές συνθήκες, που βλέπουμε να μετακινούνται βίαια οι τεκτονικές πλάκες της παγκόσμιας γεωστρατηγικής, εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους, όχι μόνο για την οικονομία αλλά και για τη δημοκρατία στη χώρα, για τη θέση της στον κόσμο, ακόμα και για την ακεραιότητά της. Κινδύνους που όσοι αισθάνονται νικητές της δύσκολης εκείνης περιόδου, αφού ανέκαμψαν στην εξουσία και εξουδετέρωσαν τον βασικό τους αντίπαλο, δεν είναι σε θέση να διακρίνουν. Ή, ακόμα χειρότερα, τους χρησιμοποιούν ως άλλοθι για την απαξίωση των θεσμών, του κράτους δικαίου, της Δικαιοσύνης, καθώς και για την εκτεταμένη διαφθορά, την κερδοσκοπία υπό τη σκέπη του κράτους, τα κοινωνικά ρήγματα που ανοίγει η πολιτική τους.

Σε αυτές τις συνθήκες, η καθαρή ματιά στο χτες είναι αναγκαία προϋπόθεση για μια πορεία ασφάλειας και προόδου στο αύριο. Η αντικειμενική και ψυχραιμη προσέγγιση των γεγονότων, η αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας για όσα μας συγκλόνισαν την περίοδο της κρίσης και κυρίως για τις στιγμές της μεγάλης ανάτασης του λαού μας, τις νίκες και τις ήττες, αποτελεί μια πολύτιμη συνεισφορά. Όχι μόνο στις δυνάμεις της προόδου αλλά και σε όσους αντιλαμβάνονται πόσο επικίνδυνο για τον τόπο είναι την ιστορία να επιχειρούν να τη ξαναγράψουν οι νικητές. Πόσο επικίνδυνο αλλά και πόσο μάταιο, γιατί η ιστορία διαρκεί πολύ περισσότερο από τον πολιτικό χρόνο στον οποίο εντάσσονται οι σκοπιμότητές τους. Και πολλές φορές όσοι τη διαστρέφουν βάνανυσα, σύντομα και συνήθως αιφνίδια συνειδητοποιούν πόσο ανώφελος είναι οι επιδιώξεις τους και πόσο εφήμερες οι δάφνες τους.

Αυτή λοιπόν η καθαρή ματιά στο χτες είναι εξαιρετικά πολύτιμη, κυρίως για να καταφέρουμε να ατενίσουμε ευκρινέστερα στον ορίζοντα του αύριο. Αυτό επιχειρεί το βιβλίο του Γιάννη Μπαλάφα. Και υπό αυτή την έννοια καθιστά ευδιάκριτη και την ανάγκη για ένα νέο βηματισμό από την Αριστερά και όλες τις

δημοκρατικές και προοδευτικές δυνάμεις της χώρας. Ένα βηματισμό που απομακρύνει από τα χτεσινά στερεότυπα και πλησιάζει τις νέες ανάγκες με νέα μέσα οργάνωσης, δημοκρατίας, αποφασιστικότητας και ενότητας.

28.2.2025